
Lag om ändring i lagen (1991:419) om resekostnadsersättning vid sjukresor;

SFS 1995:844

Utkom från trycket
den 22 juni 1995

utfärdad den 8 juni 1995.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 § lagen (1991:419) om resekostnadsersättning vid sjukresor skall ha följande lydelse.

1 §² Landsting och kommuner som inte tillhör något landsting (sjukvårdshuvudmän) skall, i fråga om personer som omfattas av sjukförsäringen enligt lagen (1962: 381) om allmän försäkring, lämna ersättning för resekostnader

1. enligt 2 kap. 6 § nämnda lag,
2. i samband med rådgivning enligt lagen (1974: 525) om ersättning för viss födelsekontrollerande verksamhet m. m.,
3. vid resor till och från sjukhus eller läkare som föranleds av en undersökning enligt förordningen (1975:1157) om ersättning för vissa läkarutlåtanden m. m.

I fråga om resekostnader enligt första stycket 2 skall ersättning lämnas även när rådgivningen bedrivs av organisationer med Socialstyrelsens tillstånd.

För resekostnader som avses i 2 kap. 6 § första stycket första meningen lagen om allmän försäkring behöver ersättning lämnas endast om vården eller behandlingen getts med anledning av sjukdom eller förlossning.

¹ Prop. 1994/95: 195, bet. 1994/95: SoU24, rskr. 1994/95:383.

² Senaste lydelse 1993: 1659.

SFS 1995:844

Sjukvårdshuvudmännen skall också lämna ersättning för resekostnader vid vård enligt lagen (1993:1651) om läkarvårdsersättning och vid sjukgymnastik enligt lagen (1993: 1652) om sjukgymnastikersättning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1996. Äldre föreskrifter gäller fortfarande för resor som påbörjats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

INGELA THALÉN

Susanne Billum
(Socialdepartementet)
